

Священний Синод з глибокою скорботою сповіщає усіх вірних Української Православної Церкви, що 5 липня 2014 року на 79 році життя після тривалої важкої хвороби спочив у Господі Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир. Відспівування Його Блаженства відбудеться у Києво-Печерській Лаврі 7 липня.

Блаженніший Митрополит Володимир стояв на чолі Української Православної Церкви 22 роки. Він був обраний на древній престол Київських митрополитів 27 травня 1992 року. І з того часу Його Блаженство мужньо ніс хрест Предстоятельського служіння в Україні. Це були роки відродження Святого Православ'я на Українській землі. З 1990 року, згідно визначення Архієрейського Собору Руської Православної Церкви, Українська Православна Церква стала незалежною та самостійною в управлінні. Статус самокерованої Церкви з правами широкої автономії дозволив нашій Церкві успішно звершувати свою спасительну місію. І саме Блаженніший Митрополит Володимир протягом двадцяти двох років постійно дбав про те, щоб максимально розкрити усі ті можливості, які дає нашій Церкві її особливий статус.

Право широкого самоврядування стало запорукою внутрішнього зросту Української Православної Церкви. За час Предстоятельського служіння Блаженнішого Володимира кількість парафій нашої Церкви збільшилася більше ніж в два рази, багатократно зросла кількість монастирів, відкрилися нові духовні школи, було засновано сотні церковних газет та журналів, теле- та радіопрограм, інтернет-сайтів, тощо.

Роки служіння Блаженнішого Митрополита Володимира на Київській кафедрі були періодом становлення незалежної Української держави. Його Блаженство був справжнім патріотом. Він від усього серця любив Україну, вболівав за її долю, до останнього свого подиху підносив Богу молитви за український народ. На жаль, Блаженнішому Митрополиту Володимирі з самого першого дня свого перебування на чолі Української Православної Церкви прийшлося зазнати і чимало скорбот. Як згадував сам Блаженніший Володимир, починати своє служіння у Києві йому довелося в умовах жорсткого несприйняття з боку органів державної влади. Однак, гаряча молитва та відкрите до всіх християнське серце Його Блаженства змогли зробити, здавалося б,

неможливе. Своєю широю любов'ю Блаженніший Володимир підкоряв серця можновладців, які побачили в ньому справжнього християнина і патріота. В результаті сьогодні ми маємо цілком конструктивні взаємини з державною владою. Це є великою заслугою Блаженнішого Митрополита Володимира. Високою оцінкою його служіння стало присвоєння йому звання Героя України.

Великим болем в серці спочилого святителя була рана церковного розділення. Усі, хто знав Його Блаженство, бачили, з яким болем він завжди говорив про те, що православні християни в Україні, які сповідують одну віру, на жаль, залишаються розділеними. Блаженніший Володимир докладав чимало зусиль для подолання церковних розділень. І це є його заповітом усім нам. Ми маємо зробити усе можливе, аби церковні розділення в Україні відійшли в минуле.

Блаженніший Митрополит Володимир пішов від нас у вкрай непростий час. Щодня на Українській землі ллється кров, гинуть люди в Донецькій та Луганській областях. Особливо важко чути про те, що страждає мирне населення. Сьогодні, перед труною спочилого Предстоятеля Української Православної Церкви ми звертаємося до наших братів та сестер і просимо ради Христа усіх тих, хто тримає в руках зброю, скласти її та сісти за стіл переговорів, щоб більше не пролилося жодної краплі людської крові.

Закликаємо єпископів, духовенство, ченців та мирян піднести гарячі молитви за спочилого Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира. Нехай Господь прийме його в оселі праведників. Будемо гаряче молитися і за нашу Святу Українську Православну Церкву.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа та любов Бога Отця нехай перебувають з усіма нами.

6 липня 2014 року